

El Dallol

L'Infern a la Terra

ANNA BUIGUES
2n Batxillerat · IES A. Llidó · Xàbia

Si hi ha un lloc que podem definir com l'Infern, el màxim aspirant és el voltant del volcà Dallol, situat **al desert de Danakil, a la regió oriental d'Etiòpia, al Sud d'Eritrea, entre la Mar Roja i el Nil blau, en la zona anomenada Banyà d'Àfrica.**

Aquest indret ha estat creat per la separació de les plaques tectòniques aràbiga i africana, la qual cosa fa que el terreny estiga, en alguns llocs, fins a 150 m per davall del nivell de la mar. Això ha provocat que la Mar Roja ha inundat aquesta depressió durant els últims 200 000 anys i s'haja format una manta de sal de dos km de gruix. Per davall d'aquesta capa de sals es troba el magma calent que pressiona per eixir a la superfície. És un dels punts més calents del planeta, amb temperatures que poden rondar els 55°C. Al trenc d'alba, la temperatura ja arriba als 30°C. No hi ha vida, i el paisatge és una plana d'estanys verds i molts àcids, amb òxid de ferro, sofre provinent de l'activitat volcànica i planícies de la sal dipositada durant milers d'anys.

Com que la costra terrestre és tan fina, al Dallol podem trobar fonts termals on l'aigua brolla a temperatura d'ebullició. Aquesta aigua és salmorra saturada en clorur de sodi. Quan l'aigua emergeix, la sal cristal·litza formant pilars que inicialment són de color blanc.

L'aigua és 500 vegades més àcida que la llima i s'embassa gràcies a la presa construïda per cristal·litzar la sal. Quan la temperatura d'aigua baixa, condensa el sofre i confereix als pilars un color groguenc.

Açò es deu a que el ferro entra en contacte amb l'oxigen de l'atmosfera i s'oxida, redueix així l'acidesa de l'aigua. Aquestes mineralitzacions tinten els pilars de colors càlids (verd, groc, taronja, roig, ocre i xocolate).

Unes de les formes més espectaculars són les estructures en forma de bolet que ixen de les aigües multicolors. Aquestes estructures estan formades per les costres creades en brollar les aigües termals sobre la salmorra, formant una mena de canonada que cristal·litza.

A uns 2 km hi ha l'anomenada *Llacuna Negra*, formada per una dissolució saturada de sal de magnesi. Banyar-se en aquesta llacuna et pot portar a la mort, ja que l'aigua està a 70°C, i té la consistència d'un gel. Uns quilòmetres al Sud, s'ha format una altra llacuna anomenada *Groga*, decorada amb nenúfars de sal i envoltada de cadàvers d'aus.

A la regió del Danakil habiten els afars. Es dediquen a l'extracció de sal que s'acumula en les preses naturals i que transporten amb camells per al comerç. Es tracta d'un treball molt dur, ja que estan sotmesos a altes temperatures i a la forta olor a sofre.

El més probable és que Dallol mai no siga un lloc turístic de masses. Està lluny, la calor i l'olor del sofre són insuportables; a més, és perillós perquè les formacions de sal són fràgils i perilloses, per la pressió del vapor que hi ha per sota.

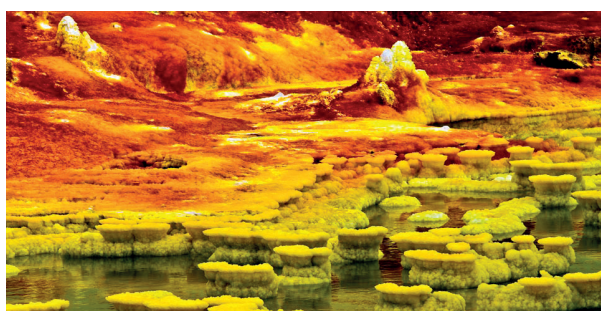
Fins fa poc es pensava que al Dallol no hi havia vida. Però no és així. Gràcies a investigacions en altres llocs extrems, els científics han descobert organismes que viuen en ambients de molta calor, fred, acidesa, etc. La ciència ha demostrat que la vida s'hi obri camí i fins i tot prospera en un lloc com aquest infern. Ara sabem que hi ha una gran varietat d'espècies que viuen en aquests ecosistemes tan extrems: les espècies extremòfiles. Per als científics, aquests llocs són importantíssims per la seua analogia fisicoquímica amb (deixant de banda les diferències) Mart o satèl·lits del Sistema Solar com Tità o Europa. Si hi ha vida a la Terra en aquestes condicions, qui diu que no es pot trobar allí?

Llacuna Negra.

Llacuna Groga.

Les mineralitzacions tinten els pilars de colors càlids.

Columnes grogues.

